

Arrest

nr. 294 011 van 11 september 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE SCHUTTER
Brusselsesteenweg 54
2800 MECHELEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 29 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 februari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juni 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juli 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat B. DE SCHUTTER en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 27 juli 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 16 januari 2023.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 23 februari 2023 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Braziliaanse nationaliteit en bent u afkomstig van de stad Joao Pessoa in de staat Paraiba. U verliet op achttienjarige leeftijd uw ouderlijk huis en reisde naar Rio de Janeiro omdat uw ouders uw homoseksuele geaardheid niet aanvaardden. U woonde tien jaar in Rio de Janeiro maar bracht ook veel tijd door in Sao Paulo omdat het een kunstenaarsstad is.

In Rio volgde u twee en een half jaar een toneelopleiding. U werkte in Rio als verkoper, receptionist, barman, model, acteur, toeristische gids en startte rechtszaken tegen nutsbedrijven om schadevergoedingen te bekomen. Intussen trachtte u door te breken in de artistieke sector. Van 2015 tot 2017 werkte u samen met de bekende televisieproducer G. M.. Hij behandelde zijn werknemers als zijn slaven en in 2017 brak hij zonder enige aanleiding uw neus. U startte hierop een procedure bij de arbeidsrechtbank tegen M. en zijn zakenpartner J. C. B.. Omdat M. naast zijn activiteiten in de media ook actief was in de drugswereld voelde u zich onveilig in Rio. U hoorde van vrienden dat u gedood zou worden en kreeg berichten van valse profielen op Facebook. Tijdens de afwikkeling van uw proces tussen 2017 en 2021 reisde u tussen Rio en Sao Paulo terwijl u op beide plekken in hostels verbleef en onder andere als toeristische gids werkte.

Na vier jaar procederen bevestigde de Braziliaanse beroepsrechtbank op 25 maart 2021 de beslissing van de arbeidsrechtbank in eerste aanleg die G. M. en zijn zakenpartner J. C. B. veroordeelde tot de betaling van 40.000 Braziliaanse real. M. wilde niet betalen maar de rechter legde beslag op hun bankrekeningen met het oog op de uitvoering van het vonnis, waarna u de schadevergoeding ontving. U overwoog dit geld aan te wenden om een reis naar Europa te maken. Van juli 2021 tot november 2021 woonde u in een cohousing in Sao Paulo waar u werkte als gastheer bij de Fashion Weeks. U wilde hierna naar Europa komen maar besloot om eerst de eindejaarsfeesten met uw ouders en broer te vieren en elke minuut bij hen door te brengen voor uw reis naar Europa. U ging terug naar Joao Pessoa en verbleef hier tot u op 31 maart 2022 met het vliegtuig naar Portugal en vervolgens Parijs reisde. Na een weekend in Parijs reisde u door naar België waar u op 4 april 2022 aankwam en op 27 juli 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende.

U vreest dat G. M. u iets kan aandoen in Brazilië en u er zich niet vrij kan uiten omwille van uw geaardheid en huidskleur.

Ter staving van uw verzoek legt u vier certificaten neer van (kunst)opleidingen die u volgde, alsook juridische documenten over uw proces tegen G. M. en J. C. B..

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst moet worden vastgesteld dat uw houding allerminst in overeenstemming is met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Zo blijkt dat u tijdens de vier jaren van uw proces tussen Rio de Janeiro en Sao Paulo reisde, in hostels sliep en intussen werkte als toeristische gids in beide steden, hetgeen u als een leuke periode omschreef (notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 16/01/2023, p. 11). Deze activiteiten in de publieke ruimte van de stad waar uw belager zich bevond doen op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid en ernst van uw vrees. Hierna bleef u nog maandenlang bij uw ouders waar u uw rijbewijs behaalde en uw tijd doorbracht bij uw familie en met het bezoeken van de zee (CGVS, p. 12) alvorens uw reis naar Europa aan te vangen. U kwam vervolgens aan in Parijs waar u nog een weekend doorbracht zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen, reisde door naar België waar u aankwam op 4 april 2022 (verklaring DVZ d.d. 03/10/2022, vraag 33) en diende pas een verzoek om internationale bescherming in op 27 juli 2022. Uw verklaring dat u eerst wat wilde rondhangen met uw vrienden, wat wilde drinken en reizen (CGVS, p. 2) kan niet weerhouden worden als verklaring voor uw afwachtende houding. Van een persoon met een nood aan internationale bescherming wordt namelijk verwacht dat hij zich zo snel mogelijk tot de nationale autoriteiten wendt van het land waar hij internationale bescherming verzoekt. Uw houding zowel in Brazilië als in Frankrijk en in België kan dan ook onmogelijk in overeenstemming worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of de aanwezigheid van een reëel risico op het lijden van ernstige schade. U gaf uiteindelijk zelf ook toe dat u naar Europa kwam omdat u iets nieuws wil proberen, wil groeien en certificaten wil behalen om dan terug naar Brazilië te keren en een betere job te krijgen (CGVS, p. 14). Deze verklaringen wijzen geenszins op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Uit uw verklaringen over de gebeurtenissen in Brazilië kan voorts onmogelijk een actuele, gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade in uw hoofde worden vastgesteld ten gevolge van uw conflict met G. M.. Hierbij kan worden aangestipt dat er op zich niet wordt betwijfeld dat u een conflict ondervond met M. maar wel dat u hierdoor vervolging of ernstige schade zou dienen te vrezen. Er is immers geen enkele concrete indicatie dat u nog enige problemen zou ondervinden met G. M.. Sinds de start van het proces tegen M. in 2015 vond geen enkele gebeurtenis plaats waaruit zou blijken dat u verdere problemen zou kunnen ondervinden met M.. Integendeel, u gaf tegenstrijdige verklaringen over enige dreiging tijdens het verloop van het proces. U vermeldde bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat G. u vaak intimideerde tijdens het proces (vragenlijst CGVS d.d. 03/10/2022, vraag 3.5) maar door het CGVS gewezen op deze verklaringen, zei u enkel dat u hoorde van vrienden dat u moest verhuizen of ging sterven (CGVS, p. 8) en dat u via facebook berichten kreeg van valse profielen (CGVS, p. 8) – waarvan u geen enkel (begin van) bewijs neerlegt. U liet enige rechtstreekse intimidatie door M. geheel onvermeld bij het CGVS. Uw verklaring dat u via een tool kon zien dat profielen van mensen die met wapens op foto's stonden uw Facebookprofiel enkele jaren geleden bezochten (CGVS, p. 8), wordt evenmin gestaafd door enig (begin van) bewijs. Hoe dan ook kan louter uit het feit dat deze mensen uw facebookprofiel enkele jaren geleden bezochten onmogelijk worden afgeleid dat u heden ten dage een gegronde vrees voor vervolging zou hebben of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen zoals bepaald in de definities van internationale bescherming. Uw familie vernam bovendien niets meer over M. sinds uw vertrek (CGVS, p. 8). Zoals hierboven aangehaald staat uw gedrag ook diametraal tegenover een dergelijke vrees of risico.

Uit het bovenstaande moet dan ook geconcludeerd worden dat u geen vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade heeft ten gevolge van uw proces tegen G. M..

U verklaarde verder dat u niet kan terugkeren omwille van uw homoseksuele geaardheid. Het CGVS trekt uw seksuele geaardheid niet in twijfel, doch benadrukt dat het loutere feit homoseksueel te zijn in Brazilië op zich niet voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt weliswaar dat de voormalige president Bolsonaro zich schuldig maakte aan een homofoob discours en er in de Braziliaanse maatschappij sprake is van discriminatie en geweldplegingen ten aanzien van homoseksuelen.

Uit dezelfde informatie blijkt echter ook dat het homohuwelijk in 2013 gelegaliseerd werd en dat tengevolge van een beslissing van het Braziliaanse Hooggerechtshof in juni 2019 discriminatie op basis van seksuele oriëntatie strafbaar werd. Ook zijn er congresleden die openlijk homoseksueel zijn. Bovendien wordt nergens in de geraadpleegde bronnen melding gemaakt van eventuele gerechtelijke en/of politieke vervolging van homoseksuelen omwille van hun seksuele geaardheid.

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere homoseksueel in Brazilië het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS te worden vastgesteld dat u er echter niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, dit om onderstaande redenen:

U stelde dat u in Brazilië uzelf niet kan zijn, geen perspectieven zou hebben en er moeilijk zou kunnen leven en werken (CGVS, p. 7). U weet uw moeilijkheden om carrière te maken in de showbizwereld in eerste instantie aan het feit dat u integriteit had en weigerde zich te onderwerpen aan de slechte behandeling die veel artiesten te beurt valt in Brazilië (CGVS, p. 4). U verklaarde voorts dat mensen in Brazilië u minder mooi vinden dan mensen in België hetgeen u belemmerde om te werken en geld te verdienen omdat u niet paste binnen de klassieke stereotypen die gecast worden in televisieprogramma's (CGVS, p. 9). U was echter gedurende uw verblijf van tien jaar in Rio de Janeiro en Sao Paulo steeds werkzaam in verschillende sectoren, waaronder de showbizwereld (CGVS, p. 4, 7). Uw verklaring dat het in Brazilië moeilijk is om door te breken in de showbizwereld of moeilijker is om werk te vinden met een andere huidskleur of geaardheid weerhield u er aldus niet van om werk te vinden. Deze problematiek kan op zich bovendien niet worden beschouwd als vervolging of ernstige schade.

U verwees voorts naar uw familie en stelde dat zij homofobe christenen zijn waardoor u opgroeide zonder hun steun (CGVS, p. 5) en uw leven bij hen een hel zou zijn (vragenlijst CGVS d.d. 03/10/2022, vraag 3.5). U omschreef uw vader als uw vijand tijdens uw jeugd (CGVS, p. 8) en haalde aan dat twee neefjes of nichtjes van drie en vijf jaar oud u aanspraken met de term strontgezicht (CGVS, p. 8). Er kan begrip worden opgebracht voor het ongemak dat dit laatste voorval veroorzaakte maar dergelijke beledigingen kunnen niet als vervolging of ernstige schade worden beschouwd. Wat betreft uw relatie met uw ouders moet bovendien worden opgemerkt dat u van november 2021 tot maart 2022 terug bij uw ouders en uw broer ging wonen in Joao Passoa omdat u elke minuut bij hen wilde doorbrengen (CGVS, p. 3-4). U bleef

bij hen, haalde uw rijbewijs en had verder geen verplichtingen (CGVS, p. 12). Vanuit België onderhoudt u ook contact met uw moeder, uw vader en uw broer in Brazilië (CGVS, p. 3). Uit deze context en uw gedrag kan onmogelijk worden afgeleid dat u in een situatie verkeerde die kan beschouwd worden als vervolging of ernstige schade noch dat u een dergelijke toekomstige vrees heeft of risico loopt.

Verder verwees u naar enkele incidenten in het verleden waarbij u geconfronteerd met geweld ten gevolge van uw geaardheid en/of huidskleur. Zo werd u op school door kinderen gepest en geslagen omwille van uw geaardheid (CGVS, p. 9) waarbij moet aangestipt worden dat u intussen tweeëndertig jaar oud bent en uw leven in Brazilië opbouwde (CGVS, p. 9). U gaf tevens een voorbeeld van een incident waarbij u in een favela gewaarschuwd werd door twee dealers met wapens dat u er niet welkom was omwille van uw huidskleur maar uit niets blijkt dat dit meer dan een waarschuwing was om u net te beschermen (CGVS, p. 9, 10). U verklaarde dat u in 2016 werd geslagen door een groep tieners tijdens carnaval (CGVS, p. 9, 10) en werd in 2017 eens uit een hostel gezet nadat u bestolen werd omdat de eigenaar homoseksuele mannen pervers vond (CGVS, p. 10). Bij dit laatste incident belde u de politie die ervoor zorgden dat u uw geld terugkreeg (CGVS, p. 10). Voor de overige incidenten ging u nooit naar de politie omdat u naar eigen zeggen nooit echt geslagen werd (CGVS, p. 12) hetgeen de ernst van uw incident in 2016 tijdens carnaval en uw ervaringen op school danig relativeert. U bevestigde uiteindelijk dat u behalve bij het breken van uw neus nooit geslagen werd maar wel vaak werd uitgescholden (CGVS, p. 12). Uit deze beperkte incidenten in het verleden kan niet worden afgeleid dat er sprake was van vervolging of ernstige schade waardoor u evenmin aannemelijk maakt dat dit in de toekomst wel het geval zou zijn.

Tot slot heeft u geen overtuigende feiten of elementen aangehaald waaruit kan blijken dat u voor de door u aangehaalde problemen geen of onvoldoende beroep kon doen – of in het geval van eventuele toekomstige problemen met hem bij een terugkeer naar Brazilië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Brazilië aanwezige autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er sprake is een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Uit uw verklaringen blijkt dat u in het verleden uw rechten deed gelden, getuige het feit dat u in een rechtszaak tegen een – volgens u – invloedrijk figuur aan het langste eind trok, u meer dan tien processen tegen nutsbedrijven startte in eigen naam en in naam van uw moeder als bijverdienste (CGVS, p. 7) en u door de politie geholpen werd toen u een beroep deed op hen (CGVS, p. 10). U maakte geen enkele melding van enige problemen die u hierbij ondervond en gaf zelf ook aan dat u bij elk incident uw rechten trachtte op te eisen (CGVS, p. 12). Ook uw werkgever steunde u na een incident met een bekende percussionist die een tas koffie over u heen gooide nadat u hem afwees (CGVS, p. 12). Er kan dan ook hoegenaamd niet besloten worden dat u in het geval van een terugkeer naar Brazilië omwille van uw geaardheid of uw huidskleur in een situatie zou terechtkomen die gelijkgesteld kan worden met vervolging of ernstige schade, noch dat u zich niet zou kunnen beroepen op de hulp en/of bescherming van de autoriteiten in het geval u wel geconfronteerd zou worden met ernstige problemen.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Brazilië de afgelopen jaren op grote schaal mensenrechtenschendingen hebben plaatsgevonden. Onder het bewind van president Jair Bolsonaro (2019-2022) was er een duidelijke toename van politieel geweld en buitengerechterlijke executies waar te nemen. Ook de inheemse bevolking en sociale leiders werden getroffen door het regime. Dit type geweld, waarbij burgers met een bepaald profiel worden gevisieerd, heeft echter geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Op 1 januari werd de nieuwe president Luiz Inacio Lula da Silva ingezworen, die een breuk met het eerdere regime aankondigt.

Voorts blijkt dat in Brazilië het geweld wijdverspreid is en er onder meer de vorm aanneemt van gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing en drugshandel, waarop de autoriteiten met disproportioneel geweld kunnen reageren. Het merendeel van de misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of bendes. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een

welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Brazilië is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Nergens uit de informatie blijkt dat er actueel in Brazilië sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Brazilië een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen aangezien noch uw deelname aan enkele cursussen noch het feit dat u van 2017 tot 2021 in een proces was verwikkeld ter discussie worden gesteld in de huidige beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoeker vangt vooreerst aan door te stellen dat verweerder in se niet twijfelt aan het incident dat hij had met M. noch aan zijn geaardheid of huidskleur.

Daarnaast gaat verzoeker nader in op de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing, meer bepaald aangaande zijn laattijdig beschermingsverzoek en zijn homoseksualiteit, en tracht deze te weerleggen.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.2.3. In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.2.4. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.2.4.1. Het beschermingsverzoek van verzoeker is gesteund op een vrees voor vervolging door een voormalige werkgever waartegen hij een rechtszaak had aangespannen en gewonnen alsook een vrees wegens zijn geaardheid en huidskleur.

De Raad komt na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen van de partijen ter terechtzitting tot de vaststelling dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn vertrek is ingegeven door een vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Er moet vastgesteld worden dat verzoeker met zijn betoog niet verder komt dan het grotendeels volharden in zijn verklaringen op het CGVS en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Hij stelt hiermee echter op geen enkele wijze in concreto de pertinente vaststellingen in een ander daglicht.

2.2.4.2. Vooreerst motiveert de commissaris-generaal met reden dat verzoekers houding allerm minst in overeenstemming is met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade:

“Zo blijkt dat u tijdens de vier jaren van uw proces tussen Rio de Janeiro en Sao Paolo reisde, in hostels sliep en intussen werkte als toeristische gids in beide steden, hetgeen u als een leuke periode omschreef (notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 16/01/2023, p. 11). Deze activiteiten in de publieke ruimte van de stad waar uw belager zich bevond doen op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid en ernst van uw vrees. Hierna bleef u nog maandenlang bij uw ouders waar u uw rijbewijs behaalde en uw tijd doorbracht bij uw familie en met het bezoeken van de zee (CGVS, p. 12) alvorens uw reis naar Europa aan te vangen. U kwam vervolgens aan in Parijs waar u nog een weekend doorbracht zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen, reisde door naar België waar u aankwam op 4 april 2022 (verklaring DVZ d.d. 03/10/2022, vraag 33) en diende pas een verzoek om internationale bescherming in op 27 juli 2022. Uw verklaring dat u eerst wat wilde rondhangen met uw vrienden, wat wilde drinken en reizen (CGVS, p. 2) kan niet weerhouden worden als verklaring voor uw afwachtende houding. Van een persoon met een nood aan internationale bescherming wordt namelijk verwacht dat hij zich zo snel mogelijk tot de nationale autoriteiten wendt van het land waar hij internationale bescherming verzoekt. Uw houding zowel in Brazilië als in Frankrijk en in België kan dan ook onmogelijk in overeenstemming worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of de aanwezigheid van een reëel risico op het lijden van ernstige schade. U gaf uiteindelijk zelf ook toe dat u naar Europa kwam omdat u iets nieuws wil proberen, wil groeien en certificaten wil behalen om dan terug naar Brazilië te keren en een betere job te krijgen (CGVS, p. 14). Deze verklaringen wijzen geenszins op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.”

Verzoeker verwijst naar artikel 50, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet waarin wordt bepaald dat de vreemdeling die legaal het Rijk is binnengekomen in het kader van een verblijf van maximum drie maanden, geacht wordt om een beschermingsverzoek in te dienen voor het einde van die termijn van drie maanden. Er wordt toegelicht dat verzoeker als Braziliaanse onderdaan niet visumplichtig was en dus gerechtigd was op een verblijf van drie maanden. Verzoeker bevestigt dat hij deze termijn weliswaar heeft laten verstrijken daar zijn wettig verblijf werd beëindigd op 4 juli 2022 maar benadrukt dat hij kort daarna op 27 juli 2022 zijn verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Verzoeker meent dat zodoende de stelling dat hij zijn verzoek laattijdig heeft ingediend of dat zijn houding niet getuigt van een vrees voor vervolging of ernstige schade dan ook moet worden gerelativeerd.

Verzoeker, die bevestigt dat zijn beschermingsverzoek laattijdig werd ingediend, slaagt er met zijn betoog niet in verweerders terechte bevindingen te ontcrachten. Dat hij zijn verzoek wel kort na het einde van zijn wettig verblijf heeft ingediend zodat verweerders motivering dient gerelativeerd te worden, kan geen afbreuk doen aan het laattijdige karakter van zijn beschermingsverzoek. De Raad wijst er in dit verband op dat van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroept, redelijkerwijs mag worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst zo snel mogelijk of in toepassing van voormeld artikel 50 van de Vreemdelingenwet voor het einde van zijn wettig verblijf wendt tot de asielinstanties van het onthaalland, *quod non in casu*.

Verzoekers afwachtende houding in Europa vormt aldus een contra-indicatie voor de ernst van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming. Deze vaststelling ondermijnt naar het oordeel van de Raad reeds de ernst en de geloofwaardigheid van de door verzoeker geschetste vrees.

Daarenboven betwist noch weerlegt verzoeker de motieven aangaande zijn activiteiten in de publieke ruimte in Rio de Janeiro en Sao Paolo gedurende zijn proces in een stad waar zijn belager zich bevond en zijn verblijf bij zijn ouders noch zijn verklaringen omtrent de reden voor zijn komst naar Europa zodat

verzoeker geen ander licht kan laten schijnen op zijn houding en verklaringen die reeds ernstig afbreuk doen aan de geloofwaardigheid en ernst van de opgeworpen vrees.

Daarnaast wordt in de bestreden beslissing terdege gemotiveerd:

“Uit uw verklaringen over de gebeurtenissen in Brazilië kan voorts onmogelijk een actuele, gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade in uw hoofde worden vastgesteld ten gevolge van uw conflict met G. M.. Hierbij kan worden aangestipt dat er op zich niet wordt betwijfeld dat u een conflict ondervond met M. maar wel dat u hierdoor vervolging of ernstige schade zou dienen te vrezen. Er is immers geen enkele concrete indicatie dat u nog enige problemen zou ondervinden met G. M.. Sinds de start van het proces tegen M. in 2015 vond geen enkele gebeurtenis plaats waaruit zou blijken dat u verdere problemen zou kunnen ondervinden met M.. Integendeel, u gaf tegenstrijdige verklaringen over enige dreiging tijdens het verloop van het proces. U vermeldde bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat G. u vaak intimideerde tijdens het proces (vragenlijst CGVS d.d. 03/10/2022, vraag 3.5) maar door het CGVS gewezen op deze verklaringen, zei u enkel dat u hoorde van vrienden dat u moest verhuizen of ging sterven (CGVS, p. 8) en dat u via facebook berichten kreeg van valse profielen (CGVS, p. 8) – waarvan u geen enkel (begin van) bewijs neerlegt. U liet enige rechtstreekse intimidatie door M. geheel onvermeld bij het CGVS. Uw verklaring dat u via een tool kon zien dat profielen van mensen die met wapens op foto's stonden uw Facebookprofiel enkele jaren geleden bezochten (CGVS, p. 8), wordt evenmin gestaafd door enig (begin van) bewijs. Hoe dan ook kan louter uit het feit dat deze mensen uw facebookprofiel enkele jaren geleden bezochten onmogelijk worden afgeleid dat u heden ten dage een gegronde vrees voor vervolging zou hebben of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen zoals bepaald in de definities van internationale bescherming. Uw familie vernam bovendien niets meer over M. sinds uw vertrek (CGVS, p. 8). Zoals hierboven aangehaald staat uw gedrag ook diametraal tegenover een dergelijke vrees of risico.

Uit het bovenstaande moet dan ook geconcludeerd worden dat u geen vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade heeft ten gevolge van uw proces tegen G. M..”

Door louter te stellen dat verweerder in se niet twijfelt aan het incident met M., gaat verzoeker voorbij aan de hoger weergegeven concrete motieven. Verzoeker laat na enigszins dienstige argumenten bij te brengen die een ander licht kunnen werpen op bovenstaande terechte overwegingen die steun vinden in de stukken van het administratief dossier.

2.2.4.3. *In casu* wordt verzoekers homoseksuele geaardheid niet in twijfel getrokken.

De Raad benadrukt evenwel dat het loutere feit homoseksueel te zijn in Brazilië niet voldoende is om te worden erkend als vluchteling.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt vooreerst dat het homohuwelijk in 2013 gelegaliseerd werd in Brazilië en dat in juni 2019 discriminatie op basis van seksuele oriëntatie strafbaar werd door een uitspraak van het Braziliaanse Hooggerechtshof. Ook zijn er congresleden die openlijk homoseksueel zijn. Nergens in deze informatie wordt melding gemaakt van eventuele publieke, gerechtelijke en/of politieke vervolging van homoseksuelen omwille van hun seksuele geaardheid.

Dit neemt niet weg dat er in de Braziliaanse maatschappij sprake is van discriminatie en geweld tegen homoseksuelen en dat de voormalige Braziliaanse president zich schuldig maakte aan een homofob discours. Ook de opkomst van evangelische bewegingen en van extreemrechts in politieke kringen, alsook de patriarchale orde in Brazilië bedreigen de door seksuele minderheden verworven rechten. Uit de voorgelegde landeninformatie kan evenwel niet worden afgeleid dat het homofob geweld en de discriminatie in Brazilië systematisch zijn, noch dat elke homoseksueel in Brazilië omwille van zijn of haar seksuele geaardheid vervolging riskeert.

Hoewel uit het voorgaande kan blijken dat personen met een homoseksuele geaardheid een hoger risico lopen om het slachtoffer te worden van bepaalde feiten, kan eruit niet worden besloten dat iedere homoseksueel in Brazilië het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging en blijft een individuele beoordeling van het verzoek om internationale bescherming bijgevolg noodzakelijk. Het komt daarbij aan verzoeker toe om op basis van zijn individuele omstandigheden een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Waar verzoeker stelde dat hij in Brazilië zichzelf niet kan zijn, geen perspectieven zou hebben en er moeilijk zou kunnen leven en werken, kan samen met de commissaris-generaal het volgende vastgesteld worden:

“U weet uw moeilijkheden om carrière te maken in de showbizzwereld in eerste instantie aan het feit dat u integriteit had en weigerde zich te onderwerpen aan de slechte behandeling die veel artiesten te beurt valt in Brazilië (CGVS, p. 4). U verklaarde voorts dat mensen in Brazilië u minder mooi vinden dan mensen in België hetgeen u belemmerde om te werken en geld te verdienen omdat u niet paste binnen de klassieke stereotypen die gecast worden in televisieprogramma’s (CGVS, p. 9). U was echter gedurende uw verblijf van tien jaar in Rio de Janeiro en Sao Paulo steeds werkzaam in verschillende sectoren, waaronder de showbizzwereld (CGVS, p. 4, 7). Uw verklaring dat het in Brazilië moeilijk is om door te breken in de showbizzwereld of moeilijker is om werk te vinden met een andere huidskleur of geaardheid weerhield u er aldus niet van om werk te vinden. Deze problematiek kan op zich bovendien niet worden beschouwd als vervolging of ernstige schade.”

Verzoeker benadrukt zijn geaardheid en huidskleur doch laat deze concrete motieven ongemoeid zodat hij er geen afbreuk aan kan doen.

Voorts kan inzake verzoekers verklaringen aangaande de beledigingen door zijn familieleden en de pesterijen en verzoekers betoog dat hij werd geslagen door een groep tieners tijdens carnaval omwille van zijn geaardheid gewezen worden op volgende terechte bevindingen:

“U verwees voorts naar uw familie en stelde dat zij homofobe christenen zijn waardoor u opgroeide zonder hun steun (CGVS, p. 5) en uw leven bij hen een hel zou zijn (vragenlijst CGVS d.d. 03/10/2022, vraag 3.5). U omschreef uw vader als uw vijand tijdens uw jeugd (CGVS, 8) en haalde aan dat twee neefjes of nichtjes van drie en vijf jaar oud u aanspraken met de term strontgezicht (CGVS, p. 8). Er kan begrip worden opgebracht voor het ongemak dat dit laatste voorval veroorzaakte maar dergelijke beledigingen kunnen niet als vervolging of ernstige schade worden beschouwd. Wat betreft uw relatie met uw ouders moet bovendien worden opgemerkt dat u van november 2021 tot maart 2022 terug bij uw ouders en uw broer ging wonen in Joao Passoa omdat u elke minuut bij hen wilde doorbrengen (CGVS, p. 3-4). U bleef bij hen, haalde uw rijbewijs en had verder geen verplichtingen (CGVS, p. 12). Vanuit België onderhoudt u ook contact met uw moeder, uw vader en uw broer in Brazilië (CGVS, p. 3). Uit deze context en uw gedrag kan onmogelijk worden afgeleid dat u in een situatie verkeerde die kan beschouwd worden als vervolging of ernstige schade noch dat u een dergelijke toekomstige vrees heeft of risico loopt.

Verder verwees u naar enkele incidenten in het verleden waarbij u geconfronteerd met geweld ten gevolge van uw geaardheid en/of huidskleur. Zo werd u op school door kinderen gepest en geslagen omwille van uw geaardheid (CGVS, p. 9) waarbij moet aangestipt worden dat u intussen tweeëndertig jaar oud bent en uw leven in Brazilië opbouwde (CGVS, p. 9). U gaf tevens een voorbeeld van een incident waarbij u in een favela gewaarschuwd werd door twee dealers met wapens dat u er niet welkom was omwille van uw huidskleur maar uit niets blijkt dat dit meer dan een waarschuwing was om u net te beschermen (CGVS, p. 9, 10). U verklaarde dat u in 2016 werd geslagen door een groep tieners tijdens carnaval (CGVS, p. 9, 10) en werd in 2017 eens uit een hostel gezet nadat u bestolen werd omdat de eigenaar homoseksuele mannen pervers vond (CGVS, p. 10). Bij dit laatste incident belde u de politie die ervoor zorgden dat u uw geld terugkreeg (CGVS, p. 10). Voor de overige incidenten ging u nooit naar de politie omdat u naar eigen zeggen nooit echt geslagen werd (CGVS, p. 12) hetgeen de ernst van uw incident in 2016 tijdens carnaval en uw ervaringen op school danig relativeert. U bevestigde uiteindelijk dat u behalve bij het breken van uw neus nooit geslagen werd maar wel vaak werd uitgescholden (CGVS, p. 12). Uit deze beperkte incidenten in het verleden kan niet worden afgeleid dat er sprake was van vervolging of ernstige schade waardoor u evenmin aannemelijk maakt dat dit in de toekomst wel het geval zou zijn.”

Met zijn algemeen betoog aangaande de situatie van homoseksuelen in Brazilië kan verzoeker voorgaande concrete motieven niet weerleggen. De Raad wijst er hierbij op dat het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming die een toekomstgerichte beoordeling van de vrees voor vervolging impliceert, een feitelijke en individuele beoordeling vereist rekening houdende met alle concrete omstandigheden eigen aan de zaak en de persoon van de verzoeker. Een loutere verwijzing naar algemene landeninformatie over de situatie van homoseksuelen in Brazilië volstaat op zich niet om een gegronde vrees voor vervolging aan te tonen. Uit deze elementen kan dan ook niet blijken dat verzoeker in de toekomst alsnog nood zou hebben aan internationale bescherming omwille van zijn homoseksuele geaardheid. Zowel tijdens zijn persoonlijk onderhoud als in zijn verzoekschrift brengt verzoeker verder evenmin enig ander, concreet element aan waaruit zou kunnen blijken dat hij, zijn individuele omstandigheden mee in acht genomen, naar de toekomst toe omwille van die reden(en) nood zou hebben aan internationale bescherming.

Verzoeker stelt verder in het midden te laten of de ondergane vervolging niet zo ernstig van aard is maar beroept zich op artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet en voert aan dat verweerders stelling dat de feiten onvoldoende ernstig zijn dus geen wettelijke grondslag vindt.

Verzoeker gaat er met zijn theoretisch betoog evenwel in de eerste plaats aan voorbij dat uit zijn verklaringen blijkt dat hij - buiten het incident waarbij zijn geld werd bestolen en zijn neus werd gebroken waarvan de ernst op zich niet wordt betwist doch correct wordt vastgesteld dat verzoeker op een effectieve

wijze beroep heeft kunnen doen op overheidsbescherming - voor de overige incidenten niet naar de politie is gegaan omdat hij naar eigen zeggen nooit echt geslagen werd (persoonlijk onderhoud, p. 12), hetgeen wel degelijk de ernst van het incident in 2016 tijdens carnaval en de incidenten op school relateert.

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal wat betreft de beledigingen van familieleden, de incidenten op school en de waarschuwing in een favela op redelijke wijze heeft geoordeeld dat het vereiste minimumniveau van ernst niet wordt bereikt om deze incidenten als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2, van de Vreemdelingenwet te kwalificeren of als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Hierbij heeft verweerder aangaande de beledigingen uitgaande van de neefjes of nichtjes van slechts drie en vijf jaar oud met reden geoordeeld dat, hoewel begrip kan opgebracht worden voor het ongemak, deze niet kunnen beschouwd worden als vervolging of ernstige schade. Verder wordt aangestipt dat verzoeker contacten heeft onderhouden met zijn overige naaste familieleden (persoonlijk onderhoud, p. 2-4), hetgeen hij niet betwist. Wat betreft de pesterijen en slagen op school door kinderen stelt verweerder tevens terecht dat verzoeker intussen ouder dan dertig jaar is en zijn leven heeft kunnen uitbouwen in Brazilië, hetgeen verzoeker niet weerlegt (persoonlijk onderhoud, p. 9). Verzoeker brengt evenmin valabele elementen bij die de concrete motieven aangaande de loutere waarschuwing in een favela kunnen ontkrachten.

Verweerder concludeert zodoende terecht dat uit voormelde beperkte incidenten geen nood aan internationale bescherming blijkt.

In samenhang met het voorgaande considereert de commissaris-generaal ten slotte op goede gronden het volgende:

“Tot slot heeft u geen overtuigende feiten of elementen aangehaald waaruit kan blijken dat u voor de door u aangehaalde problemen geen of onvoldoende beroep kon doen – of in het geval van eventuele toekomstige problemen met hem bij een terugkeer naar Brazilië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Brazilië aanwezige autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er sprake is een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Uit uw verklaringen blijkt dat u in het verleden uw rechten deed gelden, getuige het feit dat u in een rechtszaak tegen een – volgens u – invloedrijk figuur aan het langste eind trok, u meer dan tien processen tegen nutsbedrijven startte in eigen naam en in naam van uw moeder als bijverdienste (CGVS, p. 7) en u door de politie geholpen werd toen u een beroep deed op hen (CGVS, p. 10). U maakte geen enkele melding van enige problemen die u hierbij ondervond en gaf zelf ook aan dat u bij elk incident uw rechten trachtte op te eisen (CGVS, p. 12). Ook uw werkgever steunde u na een incident met een bekende percussionist die een tas koffie over u heen gooide nadat u hem afwees (CGVS, p. 12). Er kan dan ook hoegenaamd niet besloten worden dat u in het geval van een terugkeer naar Brazilië omwille van uw geaardheid of uw huidskleur in een situatie zou terechtkomen die gelijkgesteld kan worden met vervolging of ernstige schade, noch dat u zich niet zou kunnen beroepen op de hulp en/of bescherming van de autoriteiten in het geval u wel geconfronteerd zou worden met ernstige problemen.”

Verzoeker is het niet eens met verweerders appreciatie. Hij erkent dat hij een rechtszaak heeft gewonnen maar het geweld was niet aantoonbaar omwille van zijn homoseksuele geaardheid maar was een louter gemeenrechtelijk misdrijf nu blijkt dat M. hem in zijn gezicht sloeg omdat hij deed alsof verzoeker zijn eigendom was, aldus verzoeker. Het loutere feit dat hij dus een rechtszaak heeft gewonnen omdat hij een slachtoffer was geworden van een gemeenrechtelijk misdrijf betekent dus volgens verzoeker niet ipso facto dat hij bescherming kan krijgen bij de autoriteiten tegen bende-gerelateerd geweld.

Door louter te volharden in zijn relaas en verweerders pertinente gevolgtrekkingen te bekritisieren die steun vinden in de stukken van het dossier, brengt verzoeker geen dienstige elementen bij die voorgaande omstandige motieven kunnen ombuigen.

Waar verzoeker nog verwijst naar een rapport waaruit blijkt dat de Braziliaanse overheid niet in staat was om adequate bescherming te bieden, stelt de Raad vast dat het fragment waaruit verzoeker citeert uitdrukkelijk gewag maakt van onderrapportage van misdrijven omdat LGBTQI+-personen angst hadden discriminatie of geweld te ervaren bij het beroep doen op overheidsbescherming terwijl uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij wel degelijk beroep heeft durven en kunnen doen op de politie, dit toen hij uit een hostel werd gezet nadat hij bestolen werd wegens zijn geaardheid, die ervoor zorgden dat hij zijn geld terugkreeg (persoonlijk onderhoud, p. 10). Ook in het verleden kon verzoeker zijn rechten laten gelden zoals de commissaris-generaal correct weergeeft. Zodoende kan verzoeker in casu geenszins overtuigen met de loutere verwijzing naar algemene informatie aangaande een gebrekkige overheidsbescherming en een klimaat van geweld te meer een individuele beoordeling van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijkt.

Uit verzoekers verklaringen blijkt zodoende geen enkel voldoende zwaarwegend en geloofwaardig persoonlijk feit waaruit zou blijken dat hij met redelijke waarschijnlijkheid dient te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

Alles samen genomen, maakt verzoeker bijgevolg niet in concreto aannemelijk dat hij in geval van terugkeer naar Brazilië zal terechtkomen in een toestand die kan worden gelijkgeschakeld met vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

De Raad meent dat de door verzoeker neergelegde documenten geen afbreuk kunnen doen aan het voorgaande omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terecht redenen waarop verzoeker geen ander licht kan werpen.

2.2.4.4. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengen op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Brazilië.

2.2.4.5. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat de door hem aangevoerde vervolgingsfeiten onvoldoende zwaarwichtig of niet actueel zijn en dat zijn homoseksuele geaardheid op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker, mede gelet op voorgaande vaststellingen, geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd.

2.2.4.6. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4.7. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.2.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Wat betreft de veiligheidssituatie in Brazilië wordt in de bestreden beslissing nog gemotiveerd als volgt: *“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Brazilië de afgelopen jaren op grote schaal mensenrechtenschendingen hebben plaatsgevonden. Onder het bewind van president Jair Bolsonaro (2019-2022) was er een duidelijke toename van politieel geweld en buitengerechterlijke executies waar te nemen. Ook de inheemse bevolking en sociale leiders werden getroffen door het regime. Dit type geweld, waarbij burgers met een bepaald profiel worden geviséerd, heeft echter geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Op 1 januari werd de nieuwe president Luiz Inacio Lula da Silva ingezworen, die een breuk met het eerdere regime aankondigt.*

Voorts blijkt dat in Brazilië het geweld wijdverspreid is en er onder meer de vorm aanneemt van gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing en drugshandel, waarop de autoriteiten met disproportioneel geweld kunnen reageren. Het merendeel van de misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of bendes. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Brazilië is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Nergens uit de informatie blijkt dat er actueel in Brazilië sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Brazilië een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.”

Verzoeker voert geen enkel concreet verweer tegen voormelde analyse van de veiligheidssituatie, zodat zij onverminderd overeind blijft en door de Raad tot de zijne wordt gemaakt.

Bij gebrek aan een gewapend conflict en willekeurig geweld in Brazilië is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

2.2.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2.7. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er in casu echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

2.2.8. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.2.9. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf september tweeduizend drieëntwintig door:

H. CALIKOGLU, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

H. CALIKOGLU